

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.483 van 14 oktober 2002
in de zaak A. 77.121/IX-933.**

In zake : Paul RAGE,
wonende te RIJMENAM-BONHEIDEN,
Lange dreef 72

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Graanmarkt 2.

tussenkommende partij :

Anna KEULEERS,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 71-72.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Paul RAGE op 15 januari 1998 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 10 november 1997 waarbij Anna KEULEERS wordt benoemd tot hoofdsecretaris van het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 30 juli 1998 ingediend door Anna KEULEERS;

Gelet op de beschikking van 11 augustus 1998 die de tussenkomst van Anna KEULEERS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van de tussenkommende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur H. COLIN;

Gelet op de beschikking van 19 september 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 14 juni 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 september 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat F. VAN NUFFEL, die loco advocaat P. PEETERS verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur H. COLIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 1 mei 1997 wordt in het Belgisch Staatsblad de betrekking van secretaris van het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen vacant verklaard.

Zowel verzoeker als de tussenkomende partij stellen zich kandidaat voor deze betrekking.

1.2. Per brief van 22 mei 1997 deelt de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen aan verzoeker mee dat hij hem vrijstelt van het brengen van een bezoek naar aanleiding van zijn kandidaatstelling, daar hij meent nog steeds over voldoende inlichtingen te beschikken.

Per brief van 13 juni 1997 deelt de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen aan de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen mee dat verzoeker, e.a. klerk-secretaris bij het parket te Mechelen en thans afgevaardigd naar een ministerieel kabinet, die hem per brief van 12 mei 1997 om een onderhoud verzocht, hiervan op 22 mei 1997 werd vrijgesteld aangezien verzoeker hem in het verleden reeds een bezoek bracht naar aanleiding van een andere kandidaatstelling, dat hij een andere kandidaat, Paul VAN DAMME, e.a. klerk-secretaris bij datzelfde parket, die hem eveneens om een onderhoud verzocht, in zijn kabinet zal ontvangen, en dat hij de tussenkomen partij, adjunct-secretaris bij datzelfde parket, en een andere kandidaat, Dirk DE WIT, e.a. klerk-secretaris bij datzelfde parket, eveneens in zijn kabinet zal ontvangen alhoewel zij hem niet om een onderhoud hebben verzocht.

1.3. Op 14 juli 1997 brengt de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen advies uit over de kandidaatstelling van verzoeker.

In het advies wordt eerst een opsomming gegeven van de benoemingen die verzoeker, sedert 16 september 1971 ononderbroken verbonden aan het parket van de procureur des Konings te Mechelen, op dat parket verkreeg, wordt vermeld dat verzoeker na het behalen van zijn getuigschrift van lager secundair onderwijs nog twee jaar de lessen volgde aan het Hoger Instituut voor Sociaal en Cultureel Werk te Brussel en wordt melding gemaakt van de gezinssituatie van verzoeker, alsook van het feit dat er geen ongunstige inlichtingen gekend zijn nopens zijn levenswandel.

Daarna wordt een opsomming gegeven van de opeenvolgende benoemingsbesluiten tot detachering naar ministeriële kabinetten vanaf 3 september 1990 tot op heden en wordt vastgesteld dat verzoeker derhalve sinds 3 september 1990 afwezig is op het parket.

Het eigenlijke advies over verzoeker luidt als volgt :

"De heer Paul Ragé heeft zich jaren verdienstelijk gemaakt op de afdeling bevoegd in politiezaken waar hij in hoofddorde de dienst der notitiën 'overtredingen en aanrijdingen' beheerde.

In de loop van de maand februari 1986 werd hij overgeplaatst naar de dienst 'documentatie' op het centraal parket waar hij de heer secretaris hoofd van dienst bijstond in zijn taken. Tijdens deze periode voerde hij ook allerlei opdrachten uit voor het secretariaat van het parket.

Door een zich opdringende noodzaak tot aanpassing der taakverdelingen op het parket kreeg hij eind oktober 1989 de opdracht de dienst der aanrijdingen met stoffelijke schade te verzekeren op de afdeling bevoegd in politiezaken. Hij was op dit bureau tweede in bevel.

De heer Ragé volbracht zijn taken met inzet en is een snelle werker.

Hij is beleefd en voorkomend in de omgang.

Het ontbreekt hem niet aan initiatieven en naar mijn mening zal hij leiding kunnen geven gezien de verantwoordelijke taak die hem werd toebedeeld op het kabinet van de heer Vlaamse Minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Besluit : gunstig advies".

Op 23 juli 1997 sluit de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen zich bij dat advies aan.

1.4. Eveneens op 14 juli 1997 brengt de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen advies uit over de kandidaatstelling van de tussenkomende partij.

In dat advies wordt melding gemaakt van de gezinssituatie van de tussenkomende partij en van het feit dat er geen ongunstige inlichtingen gekend zijn nopens haar levenswandel, wordt een overzicht gegeven van de benoemingen die zij, sedert 14 februari 1972 ononderbroken in dienst op het parket te Mechelen, op dat parket verkreeg en wordt meegedeeld dat zij, in functie van haar werkopdrachten, op eigen initiatief en buiten de diensturen cursussen volgde in verband met "Conflicthantering" en "Tijdsbeheer en stress".

Het advies zelf over de tussenkomende partij luidt als volgt :

"Mevrouw Keuleers heeft op de politieafdeling te Lier verschillende diensten doorlopen. Na de fusie van de twee afdelingen te Mechelen werden haar taken toevertrouwd in verband met de dagvaardingen, zittingen en de dienst uitvoering.

Haar bijzondere begaafdheid en inzet werd vrij vlug opgemerkt waardoor zij vanaf mei 1977 werd overgeplaatst naar de centrale afdeling van het parket om bijstand te verlenen aan het diensthoofd van de dienst 'uitvoering'. Alsdan had ook de centralisatie plaats van de uitvoering der correctionele zaken en politiezaken op het centraal parket.

Mevrouw Keuleers heeft alle mogelijke taken van de dienst uitvoering doorlopen. Zij heeft zich in deze materie vastgebeten en zich bestendig verder bekwaamd door het raadplegen van de wetteksten en omzendbrieven ter zake.

Vanaf 1 juli 1984 werd haar de leiding toevertrouwd van de ganse dienst uitvoering en op 1 december 1984 werd zij aangewezen als bureelhoofd van het tweede bureau van mijn parket.

Zij kwijt zich op een uitmuntende wijze van deze opdracht. Zij is kordaat, neemt verantwoordelijkheid en initiatief en geeft blijk over de nodige persoonlijke hoedanigheden te beschikken om leiding te geven. Haar

gedrevenheid is onmeetbaar - het steekt niet op een uurtje - en mede door haar beleidsvoering is zij een daadwerkelijke steun voor de hoofdsecretaris. Zij is een van die pijlers die een parket rechthouden.

Leergierig zijnde volgt zij, buiten haar activiteiten in de dienst 'uitvoering', nauwgezet elke nieuwe wetgeving en is zij begaan met de praktische uitvoering ervan op het parket. Zij heeft trouwens een zeer ruime kennis van al de werkzaamheden op het parket.

In haar omgang is mevrouw Keuleers tegenover de magistraten, secretarissen en personeel correct en toegewijd en zij geniet achting.

Mevrouw A. Keuleers voldoet aan de gestelde voorwaarden en beschikt over de nodige kwaliteiten en vaardigheden om het ambt van hoofdsecretaris op een voorbeeldige wijze uit te voeren.

Besluit : zeer gunstig advies".

Op 23 juli 1997 sluit de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen zich bij dat advies aan.

1.5. Bij koninklijk besluit van 10 november 1997 wordt Anna KEULEERS benoemd tot hoofdsecretaris van het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen.

Dat besluit, dat het voorwerp uitmaakt van het beroep in de onderhavige zaak, is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op het Gerechtelijk Wetboek, inzonderheid op het artikel 274;
Overwegende dat mevrouw Keuleers Anna de wettelijke benoemingsvoorwaarden vervult;

Gelet op de door de bevoegde rechterlijke overheden uitgebrachte zeer gunstige adviezen;

Overwegende dat mevrouw Keuleers Anna het ambt van secretaris ter plaatse uitoefent en gans haar professionele loopbaan bij het parket van de procureur des Konings te Mechelen heeft doorgebracht;

Overwegende dat uit de adviezen blijkt dat zij over de nodige ervaring en maturiteit beschikt om de functie van hoofdsecretaris van een parket uit te oefenen;

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie, ...".

2. Overwegende dat verzoeker ten gronde een middel aanvoert gebaseerd op de schending van het beginsel van de gelijke toegang tot de openbare ambten, inzonderheid doordat zijn aanspraken en verdiensten niet behoorlijk werden vergeleken met die van de benoemde kandidaat, meer bepaald, dat de over zijn wijze van dienen uitgebrachte adviezen door zodanige gebreken zijn aangetast dat ze de bestreden beslissing vitiëren, namelijk, doordat 1° de grondslag waarop de adviezen steunen - het feit dat verzoeker gedetacheerd is en de dienst als dusdanig niet uitoefent - niet als redelijk en objectief aanvaardbaar kan worden beschouwd en 2° het advies van de procureur-generaal gesteund is op gegevens waarover hij beschikte

ten gevolge van een kandidaatstelling van verzoeker in 1993 en verzoeker - in tegenstelling tot de andere kandidaten - niet in de gelegenheid werd gesteld zijn nieuwe kandidaatstelling toe te lichten; dat dit middel voor de verwerende en de tussenkommende partij in drie middelen uiteenvalt;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift vooreerst uiteenzet dat, wijl de benoemende overheid bij het tegen elkaar afwegen van de aanspraken en verdiensten van de kandidaten rekening moet houden met het belang van de dienst, zulks ter zake in zijn voordeel had moeten spelen, vermits hij niet alleen de meeste dienstanciënniteit heeft maar tevens een ervaring heeft opgebouwd die een breed spectrum bestrijkt, ervaring die niet alleen de puur theoretische kennis met betrekking tot het leiden van een parket of griffie behelst maar ook een algemene visie inzake beleid en management van een dergelijke dienst en dat het argument dat de tussenkommende partij ter plaatse zou werken niet als een absoluut gegeven in haar voordeel kan worden beschouwd; dat verzoeker vervolgens stelt dat de uitgebrachte adviezen gehypotheekeerd zijn door het feit dat hij gedetacheerd is en de "dienst" als dusdanig niet uitoefent, vermits hij het advies "gunstig" kreeg en de tussenkommende partij het advies "zeer gunstig"; dat verzoeker meent te weten dat dit zo is omdat de tussenkommende partij steeds werkzaam is gebleven op het parket en hijzelf niet; dat verzoeker aangeeft dat tevens wordt vermeld dat een eventuele benoeming wat hem betreft als een politiek gegeven beschouwd zou worden, hoewel hij steeds heeft gesteld dat zijn detachering hem niet mag en kan tegengeworpen worden, aangezien hij op die wijze zijn visie en inzicht op zowel de uitoefening van de te begeven functie als op de justitiële werking in het algemeen heeft kunnen uitbouwen en verdiepen; dat verzoeker dan ook meent dat de grondslag waarop de uitgebrachte adviezen steunen niet als redelijk en objectief aanvaardbaar kan worden beschouwd; dat hij voorts meent dat hij tijdens de procedure niet gelijk ten opzichte van de overige kandidaten werd behandeld, dit wat betreft het advies van de procureur-generaal, die zijn advies heeft uitgebracht op basis van gegevens waarover hij beschikte ter gelegenheid van een kandidaatstelling van verzoeker in 1993 voor de functie van hoofdsecretaris bij het arbeidsauditoraat te Hasselt: met een brief van 22 mei 1997 werd aan verzoeker meegedeeld dat de procureur-generaal meende over voldoende inlichtingen te beschikken om hem vrij te stellen zijn kandidaatstelling toe te lichten, andere kandidaten werden daarentegen wel in de gelegenheid gesteld hun kandidaatstelling toe te lichten; dat verzoeker concludeert dat die gebreken waarmee de uitgebrachte adviezen behept zijn de bestreden beslissing - welke gebaseerd is op die adviezen - ernstig hypothekeren;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord als volgt argumenteert :

- wat betreft het argument dat de aanspraken en verdiensten niet behoorlijk werden vergeleken hoewel verzoeker meer dienstanciënniteit had, hij over een brede ervaring beschikte en de omstandigheid dat de benoemde ter plaatse werkte niet als een absoluut voordeel kan worden beschouwd (eerste middel), stelt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de verdiensten van de verschillende kandidaten wel degelijk tegenover elkaar zijn afgewogen, vermits de bestreden beslissing verwijst naar het zeer gunstig advies dat over de benoemde kandidaat werd uitgebracht; aldus heeft de Koning zich de overwegingen van dit advies eigen gemaakt; de benoemde kandidate heeft een zeer gunstig advies gekregen, verzoeker daarentegen slechts een gunstig advies; uit de overwegingen van dat zeer gunstig advies blijkt dat de benoemde kandidate over direct zichtbaar grotere aanspraken voor de betrokken functie beschikte dan verzoeker : zo verwijst het advies naar haar bijzondere begaafdheid, naar haar leergierigheid, gelet op het vrijwillig volgen van cursussen, het bestendig raadplegen van wetteksten en omzendbrieven en het nauwgezet volgen van nieuwe wetgeving en de uitvoering ervan door het parket, naar haar karakteriële standvastigheid, naar haar inzet, die reeds werd opgemerkt vanaf mei 1977 en waarbij haar gedrevenheid "onmeetbaar" wordt genoemd en zij tevens "één van die pijlers die een parket rechthouden" wordt genoemd, en naar haar ervaring in een leidinggevende functie, vanaf 1 juli 1984 voor de dienst uitvoering en vanaf 1 december 1984 als bureelhoofd van het tweede bureau van het parket; uit hetgeen voorafgaat concludeerden de gerechtelijke overheden dat zij haar functie op voorbeeldige wijze zou uitoefenen; het argument dat verzoeker meer dienstanciënniteit zou hebben, kan niet worden aanvaard, vermits een langere dienstanciënniteit niet automatisch recht geeft op een bevordering, en de dienstanciënniteit een rol kan spelen wanneer er voor het overige geen verschil is tussen twee kandidaten; zulks is evenwel niet het geval wanneer de kandidaat met minder anciënniteit direct zichtbaar grotere aanspraken heeft dan de kandidaat met meer anciënniteit; ook het argument dat verzoeker haalt uit zijn algemene visie inzake beleid en management kan niet worden aanvaard, vermits uit het advies inzake de tussenkomen partij blijkt dat zij kennelijk over de nodige kwaliteiten beschikt om leiding te geven, gezien haar theoretische interesse, haar karakteriële eigenschappen en haar praktische ervaring als hoofd van de dienst uitvoering en als bureelhoofd van het tweede bureau van het parket; de Koning heeft derhalve de kandidaat benoemd met direct zichtbaar grotere aanspraken en had slechts kunnen afwijken van het beginsel dat de kandidaat met direct zichtbaar

grotere aanspraken moet worden benoemd indien hiervoor ernstige redenen voorhanden zijn;

- wat betreft verzoekers grief dat de uitgebrachte adviezen niet als redelijk en objectief kunnen worden beschouwd (tweede middel), is er geen enkel gegeven in de bestreden beslissing noch in het administratief dossier waaruit zou blijken dat de detachering van verzoeker naar een ministerieel kabinet enig nadelig effect heeft gehad op zijn kandidaatstelling voor de betrokken functie, vermits uit het advies van de procureur des Konings over verzoeker integendeel blijkt dat uit zijn detachering wordt afgeleid dat hij leiding zal kunnen geven, gezien de verantwoordelijke taak die hem werd toebedeeld op het kabinet; voor het overige beschikte de tussenkommende partij over direct zichtbaar grotere aanspraken voor de betrokken functie, onafhankelijk van enige negatieve appreciatie van verzoekers detachering naar een ministerieel kabinet;

- wat betreft verzoekers verwijt dat de procureur-generaal zijn advies over verzoeker zou hebben uitgebracht op basis van gegevens waarover hij beschikte ten gevolge van een kandidaatstelling van verzoeker in 1993 (derde middel), heeft verzoeker in hoofddorde geen belang bij het middel, vermits uit het administratief dossier blijkt dat de procureur-generaal zich heeft aangesloten bij het gunstig advies van de procureur des Konings; in ondergeschikte orde faalt het middel naar recht, vermits het gelijkheidsbeginsel een verschillende behandeling van bepaalde categorieën van personen niet uitsluit, voor zover voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat, hetwelk moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de overwogen maatregel; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat de aangewende middelen niet evenredig zijn met het beoogde doel; in casu heeft de procureur-generaal een criterium gehanteerd waarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat, vermits hij de personen die hij in het verleden nog niet had ontvangen heeft uitgenodigd voor een onderhoud op zijn kabinet en heeft hij daarentegen de personen die hij in het verleden reeds had ontvangen (met name verzoeker) vrijgesteld van dat bezoek; daarenboven is het aangewende middel evenredig met het beoogde doel, aangezien de ontvangst bij de procureur-generaal deze in staat moet stellen zich een oordeel te vormen over het voorkomen, de mondelinge taalvaardigheid en de algemene houding van de kandidaat, zodat een vrijstelling van deze ontvangst voor de kandidaten die de procureur-generaal reeds heeft ontvangen niet onevenredig is met het beoogde doel; ten slotte brengt verzoeker geen enkel concreet element aan waaruit zou blijken dat de informatie waarover de procureur-generaal beschikte nopens de kandidatuur van verzoeker onjuist of onvolledig zou zijn;

2.1.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord als volgt repliceert :

- verzoeker houdt staande dat de benoemende overheid de titels en verdiensten niet in redelijkheid tegenover elkaar heeft afgewogen, waarbij een eerste tekortkoming in de besluitvorming te situeren is op het vlak van de adviezen die per kandidaat werden ingewonnen; door zijn detachering sinds 1990 naar verschillende ministeriële kabinetten was de procureur des Konings immers minder goed geplaatst om een advies te geven over de actuele prestaties en bekwaamheden van verzoeker, hetgeen ook blijkt uit de bewoordingen waarin het advies werd opgesteld : hoewel het eindoordeel gunstig is, zijn de beschrijvingen toch veel soberder en algemener dan in het geval van de tussenkomende partij; diegenen die over verzoekers huidige functioneren een oordeel zouden kunnen vellen, met name de kabinetschefs van de verschillende kabinetten, werden evenwel niet geraadpleegd; het advies van de procureur-generaal laat eveneens te wensen over wat betreft grondigheid en actualiteit : de procureur-generaal weigerde immers om verzoeker te ontvangen voor een interview en baseerde zijn advies op een gesprek met verzoeker uit 1993; de beide adviezen geven dus een onvolledig en vertekend beeld van verzoekers capaciteiten, daar geen rekening wordt gehouden met de diverse ervaring die verzoeker heeft opgedaan in zijn hoedanigheid van kabinetsmedewerker; de korte vermelding van het feit dat verzoeker momenteel een verantwoordelijke functie uitoefent bij een kabinet en dus wel in staat zal zijn om de dienst te leiden, laten deze belangrijke periode uit verzoekers carrière onvoldoende tot zijn recht komen;

- het inwinnen van adviezen per kandidaat is slechts een eerste stap in de vergelijking van titels en verdiensten, vervolgens moeten de titels en verdiensten ten aanzien van elkaar worden afgewogen; dat is in casu niet gebeurd : in de bestreden beslissing wordt geen vergelijking doorgevoerd, er wordt enkel gesproken over de verdiensten van de tussenkomende partij; de verwerende partij beweert dat een dergelijke vergelijking niet nodig was, omdat de tussenkomende partij over direct zichtbaar grotere aanspraken zou beschikken, aangezien zij een zeer gunstig advies meekreeg en verzoeker slechts een gunstig advies; verzoeker is van mening dat hier geen sprake is van "duidelijk zichtbaar grotere aanspraken", waarvan enkel sprake kan zijn wanneer de grotere aanspraken een dergelijke graad van evidentie vertonen dat het onbegrijpelijk is hoe men eraan zou kunnen voorbijgaan; zo zou een "zeer gunstig advies" een zichtbaar grotere aanspraak kunnen zijn ten opzichte van een "advies met voorbehoud", maar zeker niet ten opzichte van een "gunstig advies", waarvan de gebrekkigheid door verzoeker reeds werd aangehaald; in de beslissing had derhalve een onderlinge vergelijking van de kandidaten moeten plaatsvinden, hetgeen niet is

gebeurd; de vergelijking die de verwerende partij in haar memorie van antwoord maakt is laattijdig en toont bovendien niet aan dat de tussenkomende partij de betere kandidaat zou zijn : de aangehaalde "bijzondere begaafdheid" is te vaag om dienstig te zijn als objectief en pertinent criterium; tegenover de vermeende leergierigheid van de tussenkomende partij staat de vaststelling dat verzoeker zijn horizons heeft verbreed door tijdelijk op verschillende kabinetten te werken; beide kandidaten beschikken over het nodige verantwoordelijkheidsgevoel, zin voor initiatief en leidinggevende capaciteiten; de vaststelling dat de tussenkomende partij in haar huidige functie "één van de pijlers is die het parket rechthouden" dient te worden geplaatst tegenover de vaststelling dat verzoeker reeds gedurende acht jaar naar verschillende kabinetten werd gedetacheerd waaruit kan worden afgeleid dat hij daar zeer verdienstelijk werk levert, maar waaruit ook volgt dat hij momenteel uiteraard geen pijler kan zijn die het parket rechthoudt; beide kandidaten beschikken over de nodige leidinggevende ervaring; verzoekers huidige functie van attaché-kabinetssecretaris leunt trouwens sterk aan bij deze van parketsecretaris; bijkomende elementen die in het voordeel van verzoeker spelen zijn onder andere zijn grotere anciënniteit, waarvan de verwerende partij zelf toegeeft dat deze van belang kan zijn bij gelijkwaardige kandidaten en zijn sterke betrokkenheid bij de ontwikkelingen, de organisatie en het management van de gerechtelijke wereld, zoals reeds door verzoeker werd toegelicht in zijn verzoekschrift tot nietigverklaring; verzoeker beklemtoont dat zowel in het advies over de tussenkomende partij als in de motivatie van de bestreden beslissing sterk wordt benadrukt dat deze laatste momenteel op het parket werkzaam is; a contrario volgt hieruit dat verzoeker wordt verweten dat hij momenteel gedetacheerd is; nochtans is wettelijk bepaald dat het opnemen van een kabinetsfunctie geen hinder mag vormen voor een eventuele bevordering; dit gegeven wordt dan ook ten onrechte tegen verzoeker gebruikt;

- verzoeker houdt tevens staande dat de kandidaten niet op dezelfde wijze zijn behandeld en dat hierdoor het gelijkheidsbeginsel werd geschonden, vermits hij op 17 maart 1993 ter gelegenheid van zijn kandidaatstelling voor de functie van hoofdsecretaris bij een arbeidsauditoraat door de procureur-generaal werd ontvangen en deze hem op 22 mei 1997 mededeelde dat hij van oordeel was dat hij nog steeds over voldoende gegevens beschikte en verzoeker "vrijstelde" van een bezoek om zijn kandidaatstelling toe te lichten, terwijl enerzijds de andere kandidaten wel de kans hebben gekregen om hun kandidaatstelling toe te lichten en anderzijds de inlichtingen waarover de procureur-generaal beschikte omtrent verzoeker dateren van 1993 en dus verouderd zijn, gelet op het feit dat er duidelijk wijzigingen in verzoekers situatie zijn gekomen; louter het feit dat verzoeker vier jaar geleden reeds werd ontvangen

is geen voldoende reden om hem de mogelijkheid te ontnemen zijn kandidaatstelling toe te lichten in functie van de concrete betrekking en rekening houdend met zijn huidige ervaring; deze ongelijkheid wordt nog vergroot door het feit dat werd nagelaten om het advies in te winnen van verzoekers onmiddellijke oversten die de functionele leiding over verzoeker hebben uitgeoefend sinds zijn detachering in 1990 naar verscheidene ministeriële kabinetten; waar het advies van de procureur des Konings voor de tussenkomende partij samenviel met het advies van haar hiërarchische overste, was dit niet het geval voor verzoeker; door kandidaten die zich duidelijk in verschillende situaties bevinden toch op een identieke wijze te behandelen wordt het gelijkheidsbeginsel geschonden en komt de gelijke toegang tot het bevorderingsambt in het gedrang; door de voornoemde dubbele schending van het gelijkheidsbeginsel (verzoeker kreeg geen kans zijn kandidaatstelling mondeling toe te lichten - er werd geen advies gevraagd aan diegene die ten aanzien van verzoeker de dagelijkse leiding uitoefent) heeft verzoeker ten onrechte slechts een advies "gunstig" gekregen en beschikt hij dus over het vereiste belang om dit middel aan te voeren;

2.1.4. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst als volgt argumenteert :

- bij de beoordeling van de geschiktheid van de verschillende kandidaten voor een bepaalde betrekking beschikt de overheid over een ruime appreciatiebevoegdheid; alleen indien de aanspraken van een kandidaat op een benoeming duidelijk zichtbaar groter zijn en een dergelijke graad van evidentie vertonen dat het onbegrijpelijk is hoe men eraan voorbij zou kunnen gaan, zal de benoeming door de Raad van State nietig verklaard worden; zulks is niet het geval bij de benoeming van de tussenkomende partij naar blijkt uit het dossier, daar zij een zeer gunstig advies had verkregen van haar hiërarchische gerechtelijke oversten en verzoeker slechts een gunstig advies, en dit zeer gunstig advies grondig gemotiveerd was; wat betreft verzoekers argument dat hij meer dienstanciënniteit zou hebben, is anciënniteit wel een beoordelingsgegeven maar geen beslissend element voor de beoordeling : alleen wanneer de kandidaten gelijkwaardig zijn kan het criterium van de dienstanciënniteit het doorslaggevend element zijn voor de benoeming; verzoeker spreekt daarenboven slechts over de dienstanciënniteit en niet over de graadanciënniteit : de tussenkomende partij is namelijk bij ministerieel besluit van 4 augustus 1975 benoemd tot afgevaardigd klerk-secretaris en bij koninklijk besluit van 12 januari 1977 benoemd tot klerk-secretaris, terwijl verzoeker slechts bij koninklijk besluit van 25 maart 1987 (meer dan tien jaar later) benoemd is tot klerk-secretaris; verzoeker

was, op het moment dat de huidige vacature in het Belgisch Staatsblad van 1 mei 1997 verscheen, nog steeds werkzaam in die functie, terwijl de tussenkomende partij daarentegen reeds bij koninklijk besluit van 3 oktober 1984 benoemd was tot adjunct-secretaris; men had bij de vergelijking van de beide kandidaten ook rekening kunnen houden met de ranglijst van het parket te Mechelen, opgemaakt overeenkomstig artikel 312 van het Gerechtelijk Wetboek; op deze ranglijst bevond de tussenkomende partij zich ten tijde van de postulatatie op de derde plaats, verzoeker daarentegen slechts op de tiende plaats en lager dan drie van de andere kandidaten;

- wat betreft verzoekers argument dat de over hem uitgebrachte adviezen gehypothekeerd zijn door het feit dat hij gedetacheerd is en de dienst als dusdanig niet uitoefent, is het al dan niet hebben van ervaring, de aard en de duur ervan een objectief criterium; zo blijft de overheid binnen de grenzen van de redelijkheid wanneer zij de voorkeur geeft aan een kandidaat met minder anciënniteit, maar die reeds werkzaam is in de dienst waar de betrekking te begeven is; het ligt immers niet voor de hand dat kandidaten die een langdurige ervaring in de betrokken materie kunnen doen gelden worden voorbijgegaan door een duidelijk minder ervaren kandidaat; verzoeker levert geen enkel bewijs voor zijn bewering dat hij niet werd benoemd omdat hij gedetacheerd is naar een ministerieel kabinet; integendeel blijkt uit het advies van de procureur des Konings dat zijn detachering een positief gegeven is, vermits in dat advies wordt gesteld dat hij leiding zal kunnen geven, gezien zijn verantwoordelijke taak bij het kabinet;
- wat betreft verzoekers argument dat het gelijkheidsbeginsel werd geschonden doordat de procureur-generaal zijn advies zou hebben uitgebracht op basis van eerdere gegevens, sluit het gelijkheidsbeginsel een verschillende behandeling van bepaalde categorieën van personen niet uit, voor zover er een objectieve en redelijke verantwoording bestaat voor het gemaakte onderscheid; in casu bestaat er voor het gemaakte onderscheid een redelijke verantwoording aangezien verzoeker reeds voordien werd ontvangen, en is het middel evenredig met het beoogde doel, namelijk zich een oordeel te vormen over het voorkomen, de mondelinge taalvaardigheid en de algemene houding van de kandidaat;

Overwegende dat na kennisneming van de memorie van wederantwoord van verzoeker, de tussenkomende partij nog de volgende bijkomende argumenten aanvoert :

- wat betreft verzoekers argument dat er in de bestreden beslissing geen onderlinge vergelijking van de kandidaten heeft plaatsgevonden, dient de bestreden beslissing formeel gemotiveerd te zijn conform de wet op de uitdrukkelijke motivering; in

verband met benoemingen en bevorderingen volstaat een positieve motivering : de overheid moet vermelden waarom een bepaalde kandidaat wordt benoemd, maar niet waarom de andere kandidaten niet in aanmerking worden genomen; het advies dat werd uitgebracht door de procureur des Konings is geen vergelijkend advies waarbij de aanspraken en verdiensten van de verschillende kandidaten moeten worden vergeleken; de tussenkomende partij beschikt over direct zichtbaar grotere aanspraken voor de betrokken functie dan verzoeker, hetgeen blijkt uit het advies van de procureur des Konings dat "zeer gunstig" was voor de tussenkomende partij en slechts "gunstig" voor verzoeker; uit de motivering van het benoemingsbesluit blijkt dat de benoemende overheid rekening heeft gehouden met de concrete inhoud van de voorafgaandelijk uitgebrachte adviezen; wanneer het door de verwerende partij neergelegde administratief dossier, benevens de kandidaatstelling en het curriculum van verzoeker en de tussenkomende partij geen andere stukken bevat dan de adviezen die door de gerechtelijke instanties over beide kandidaten werden uitgebracht, moet worden aangenomen dat de vergelijking van de titels en verdiensten op grond van die adviezen is gebeurd;

- wat betreft verzoekers argument dat diegenen die over zijn huidig functioneren het best kunnen oordelen, namelijk de verschillende kabinetschefs, niet werden geraadpleegd, was het raadplegen van de kabinetschefs niet verplicht; de overheid kan, bij ontstentenis van een wettelijke of reglementaire bepaling, zelf beslissen op welke wijze ze zich laat voorlichten omtrent de verdiensten van de verschillende kandidaten; bovendien moeten de titels en verdiensten van de gegadigden niet in abstracto, maar in concreto worden beoordeeld, dat wil zeggen in relatie tot de vacante betrekkingen; aangezien het bestreden besluit een bevordering betreft tot hoofdsecretaris bij het parket, was het dus voldoende dat de benoemende overheid op de hoogte werd gebracht van het functioneren van verzoeker als parketmedewerker, en niet als medewerker van een ministerieel kabinet; het oordeel van de procureur-generaal dat hij nog steeds over voldoende gegevens beschikte was gemotiveerd en behoort tot zijn discretionaire bevoegdheid; daarenboven laat verzoeker na argumenten aan te brengen die het bewijs leveren dat de omstandigheden gewijzigd zijn sedert zijn laatste interview, en had het onderhoud niet tot doel het inwinnen van inlichtingen, maar moest het de procureur-generaal in staat stellen zich een oordeel te vormen over het voorkomen, de mondelinge taalvaardigheid en de algemene houding van de kandidaat; daarin zal geen verandering zijn gekomen door een verloop van vier jaar; voor het overige beschikte de tussenkomende partij over direct zichtbaar grotere aanspraken voor de betrokken

functie, onafhankelijk van enige negatieve appreciatie van verzoekers detachering naar een ministerieel kabinet;

2.1.5. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog laat gelden dat verzoeker er in zijn kandidaatstelling reeds de aandacht op had gevestigd dat hij betrokken was bij vergaderingen in het kader van de gemeenschappelijke intentieverklaring van Justitie, en wel als secretaris-generaal van de beroepsfederatie van het parketpersoneel CENERGER, zodat verzoeker niet kan stellen dat de benoemende overheid niet op de hoogte was van die activiteiten van verzoeker en dat op dat stuk de vergelijking van titels en verdiensten dan ook naar behoren is geschied, waaruit volgens haar dan ook volgt dat geen onderhoud met de procureur-generaal nodig was om dat feit te vernemen;

2.2.1. Overwegende dat het in artikel 10 van de gecoördineerde Grondwet neergelegde gelijkheidsbeginsel, betrokken op de toegang tot het openbaar ambt, voor de benoemende overheid de verplichting meebrengt de aanspraken en verdiensten van de kandidaten voor een openbaar ambt op gelijke en objectieve wijze te onderzoeken en te vergelijken; dat die verplichting ook geldt ten aanzien van de kandidaten die hun gewone functie niet vervullen maar, zoals verzoeker, gedetacheerd zijn naar een ministerieel kabinet; dat opdat de vergelijking van de titels en verdiensten met kennis van zaken zou kunnen geschieden, de benoemende overheid met betrekking tot elke kandidaat ook over relevante, inzonderheid recente gegevens moet kunnen beschikken;

2.2.2. Overwegende dat ofschoon verzoeker al sedert zeven jaar gedetacheerd was naar een ministerieel kabinet, de overheden die de wettelijk vereiste adviezen over hem dienden uit te brengen het niet nodig geacht hebben nadere inlichtingen in te winnen over verzoeker bij degenen onder wiens leiding hij zijn functies uitoefende; dat de procureur-generaal het ook niet nodig achtte hem persoonlijk te horen, hoewel zijn laatste persoonlijk contact met de betrokken overheden dateerde van een vroegere kandidaatstelling, vier jaar voordien en hoewel verzoeker uitdrukkelijk daarom had gevraagd terwijl anderen, die dat niet hadden gedaan, wel werden gehoord; dat aan dat laatste gegeven weliswaar geen overdreven groot belang moet worden gehecht, aangezien verzoeker niet beweert dat hij geen onderhoud heeft gehad met de procureur des Konings te Mechelen en uit de gegevens van het dossier blijkt dat deze magistraat over verzoeker en de benoemde kandidate uitgebreide adviezen heeft uitgebracht welke de procureur-generaal louter

heeft bevestigd; dat verzoeker op dat stuk niettemin ongelijk werd behandeld, aangezien de tussenkomen partij steeds op het parket waar de benoeming te begeven was is blijven werken, dat derhalve de procureur des Konings haar persoonlijk kon appreciëren of op zijn minst kan worden vermoed dat hij zich laten informeren heeft door degenen met wie zij samenwerkte; dat over verzoekers activiteiten echter geen inlichtingen werden ingewonnen bij de overheden onder wier gezag hij de laatste jaren werkte; dat het advies dat de procureur des Konings over verzoeker uitbracht, behoudens een opsomming van de opeenvolgende benoemingsbesluiten tot detachering naar ministeriële kabinetten, dan ook beperkt is gebleven tot de algemene vaststelling dat het verzoeker niet aan initiatieven ontbreekt en dat hij leiding zal kunnen geven gezien de verantwoordelijke taak die hem werd toebedeeld op het kabinet van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, zonder dat op verzoekers initiatieven en/of de wijze waarop hij zijn verantwoordelijke taak uitoefent concreet wordt ingegaan; dat ook niet wordt verwezen naar het feit dat verzoeker inmiddels namens de beroepsvereniging van griffiers en secretarissen lid was geworden van de centrale stuurgroep van Justitie, en tevens lid van de werkgroep 3 die zich in dat verband bezighoudt met het management in Justitie, een gegeven waarmee de benoemende overheid rekening had kunnen en mogen houden bij de vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten en dat derhalve hun onderlinge verdienstenverhouding had kunnen beïnvloeden;

2.2.3. Overwegende dat ook niet blijkt dat de benoemende overheid zelf, bij haar vergelijking van de kandidaten en meer bepaald bij de beoordeling van verzoekers kandidatuur, zich nader heeft laten voorlichten aan de hand van de gegevens van het benoemingsdossier, waaronder de voormelde adviezen; dat het dossier geen andere stukken bevat dan de voormelde adviezen en ook in de aanhef van het bestreden besluit naar geen andere gegevens wordt verwezen;

2.2.4. Overwegende dat, in tegenstelling tot hetgeen de tussenkomen partij in haar memorie betoogt, een benoeming door de Raad van State niet enkel kan worden vernietigd indien de aanspraken van een kandidaat duidelijk zichtbaar groter zijn; dat eerst moet worden vastgesteld dat de vergelijking van de titels en verdiensten behoorlijk is geschied; dat, ook al blijkt de benoemde kandidaat over een aantal troeven te beschikken waarover een andere kandidaat niet beschikt, het de Raad van State niet toekomt in de plaats van de bevoegde overheid te oordelen dat die kandidaat meer geschikt is dan degene wiens aanspraken niet naar behoren

werden vergeleken; dat het argument van de verwerende en de tussenkommende partijen dat de tussenkommende partij over direct zichtbaar grotere aanspraken voor de betrokken functie beschikte dan verzoeker, onafhankelijk van enige negatieve appreciatie van verzoekers detachering naar een ministerieel kabinet, hetgeen zou moeten blijken uit de overwegingen van het advies van de procureur des Konings dat "zeer gunstig" was voor de tussenkommende partij en slechts "gunstig" voor verzoeker, daaraan geen afbreuk vermag te doen; dat, immers, nog afgezien van de vraag of de overwegingen van het "zeer gunstig" advies ter zake wel van aard waren om tot direct zichtbaar grotere aanspraken aan de kant van de tussenkommende partij te kunnen besluiten, het feit op zich dat een kandidaat een "zeer gunstig" advies kreeg de benoemende overheid niet van haar verplichting ontslaat om ook de titels en verdiensten van een kandidaat met een "gunstig" advies te onderzoeken en te vergelijken alvorens tot de benoeming van een kandidaat met een "zeer gunstig" advies over te gaan, zeker niet wanneer - zoals in casu - de overwegingen van het "gunstig" advies niet of niet voldoende rekening houden met de voor die kandidaat meest recente gegevens die met het oog op het begeven van de betrekking relevant kunnen zijn; dat, waar in dezen aan de tussenkommende partij de voorkeur werd gegeven boven verzoeker omdat 1° zij het ambt van secretaris ter plaatse uitoefent en haar hele professionele loopbaan bij het parket van de procureur des Konings te Mechelen heeft doorgebracht en 2° uit de uitgebrachte adviezen blijkt dat zij over de nodige ervaring en maturiteit beschikte om de functies van hoofdsecretaris van een parket uit te oefenen, dit weliswaar objectieve gegevens waren die de keuze van de benoemende overheid op determinerende wijze konden bepalen, maar dan enkel nadat die overheid op grond van een objectieve vergelijking met recente gegevens aangaande verzoeker tot het besluit zou zijn gekomen dat zij zwaarder wogen dan de aanspraken van laatstgenoemde; dat daar anders over oordelen zou betekenen dat gedetacheerde personeelsleden de facto van een bevordering worden uitgesloten; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 10 november 1997 waarbij Anna KEULEERS wordt benoemd tot hoofdsecretaris van het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de Belgische Staat.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien oktober 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.